

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea și librării „TRIBUNA“.

Sibiu, 27 Februarie st. v.

Reproducând cele șise în coloanele „Tribunei“ despre modul, în care profită Maghiarii de micile concesiuni ce li s'au făcut în „legea pentru naționalitate“, ca să-și impună limba pretutindenea, „Unirea“ din București dăce:

„Luăm act de această constatarea a „Tribunei“. Îi vom aduce-o aminte atunci, când va vorbi earăși de *transacție și împăcare cu Ungurii*, ceea-ce — lucru neînțeles — obișnuită este să facă din când în când“.

Deși „Unirea“ e unul dintre diarele, în care găsim multe și exacte informații despre cele-ce se petrec la noi, n'am pune nici un temeu pe această apostrofă, dacă ea nu ni s'ar fi făcut mai adese-ori din partea multora dintre oamenii mai cu trecere dela noi și dacă n'am ști, că mulți sînt și astăzi dispuși a ni-o face.

„Tribuna“ a vorbit dar' și va mai vorbi și în viitor despre „*transacție și împăcare cu Ungurii*“, fiindcă ea a fost înființată ca organ al „*partidului național român*“ și are să susțină programul acestui partid.

Programul acesta, pe care „Tribuna“ l-a adoptat, dar' nu l-a compus, este, ca ori-și-ce program politic, o *bază de transacție*, el cuprinde condițiunile, în care Românii sînt gata de a se împăca cu Maghiarii. Și atunci, când delegații partidului național român au primit chiar în unanimitate acest program, ei au declarat, că vor susține pe guvernul, care va primi principiile cuprinse în el și-l vor ajuta să le pună în practică.

Combatem pe actualul guvern, fiindcă el nu admite aceste principii nici în teorie, nici în practică. Dacă însă mîne fie dl Coloman Tisza, fie vre-un alt șef de guvern ar declara, că este gata să între în discuțiune asupra programului stabilit în conferențele din Sibiu, partidul național

ar primi discuțiunea, ar intra în transacțiuni pe baza indicată de el însuși.

Alt înțeles nu poate să aibă stabilirea unui program politic.

Și în adevăr între Românii din țerile coroanei ungare nu se vor fi găsinde decât foarte puțini oameni, care n'ar fi mulțumiți, dacă s'ar pute realiza „*impăcarea*“ pe bazele indicate în programul din Sibiu. Aceste e cel mai hotărîtor dintre motivele, pentru care „Tribuna“ susține acest program, fără-ca se mai discute asupra lui.

Ni se va dăce însă, că numai noi înțelegem astfel lucrurile.

Ținem dar' să arătăm, că nu așa este.

Programul are drept introducere principiul: „*Partida națională va lucra pe teren legal pentru exoperarea următoarelor drepturi*.“ Ear' acest principiu străbate prin întregul program. El are să fie luat în serios. Vom pune-o aceasta în evidență din chiar interpretarea, pe care o face dl Vincențiu Babeș, în ședința dela 3 Iunie 1884 a conferenței, când nu vorbește precum îl taie capul, ci ca raportator al comisiunii de 30.

După-ce a arătat, că Maghiarii s'au pus în serviciul politice germane, dl V. Babeș dăce:

„Căci li-a venit bine, ca după o luptă de peste 300 de ani, să trăească în bună frățietate cu Nemții. Nu dăcem cu dinastia, măcar că lupta a decurs și contra ei, ca reprezentatoare a intereselor germane, dar' scim că dinastia pururea a dorit să vadă toate popoarele, supuse sceptrului seu, în bună înțelegere între sine. (Așa este!)“

Dl V. Babeș dar' ca raportator al comisiunii, emite principiul, că *dinastia*, — un lucru știut de toți, — *pururea a dorit să vadă toate popoarele supuse sceptrului seu trăind în bună înțelegere*, ear' conferența răspunde: „Așa este!“

Ar fi o insultă pentru partidul național să se presupună, că aceste s'au dăce de către nisce oameni, care nu le credeau, că dl V. Babeș a spus un neadevăr, și că acel „Așa este!“ a fost o minciună.

Noi exprimăm dar' sentimentul partidului național, nu pe al nostru numai, când dăcem: Românii știu că Dinastia dăce, ca popoarele de sub sceptrul ei să trăească în bună înțelegere, și prin urmare speră, că Dinastia va și face ceva, ca și între Români și Maghiari să se stabilească buna înțelegere.

Ce-i drept, mai târziu, în dietă, dl V. Babeș a dăce, că nici dela Dinastie nu mai pot să aștepte Românii o ușurare. Se poate, că are dreptate. Vom discuta cestiunea aceasta atunci, când va fi vorba de revisiunea programului: deocamdată însă avem să ne ținem de cele ce se dăce în program.

Vorbind în urmă despre relațiunile dintre Români și Maghiari, dl V. Babeș, tot ca raportator, dăce:

„Noi Românii și cu Maghiarii, ca două popoare mici, împrejurate ca o insulă de Oceanul Germanismului și al Slavismului, avem interese vitale identice, sîntem deopotrivă prin aceleași elemente amenințați în prezent și în viitor, și că prin urmare trebuie să ne apărăm în solidaritate, ear' spre acest scop trebuie să fim drepti și iubitori unii către alții: totdeauna am fost împinși cu acordul lor teoretic, cu — „da, așa este!“

Adecă nu după părerea noastră numai, ci după interpretarea autentică a programului din Sibiu, Românii și Maghiarii au interese identice, sînt amenințați de aceleași pericole, trebuie să se apere în solidaritate și să fie drepti și iubitori unii către alții, — și avem să sperăm, că în cele din urmă o vor înțelege și Maghiarii aceasta și vor fi mai accesibili pentru stăruințele Dinastiei, care dăce, precum se știe, să trăim în bună înțelegere.

Poate că nu-i așa! — Poate, noi însă n'avem să discutăm, ci să ne ținem de program și să repetăm în fiesce-care de ceea-ce dl Babeș a dăce o singură dată cu autorizarea partidului.

Vorbind apoi despre relațiunile dintre Maghiari și frații nostri de peste Carpați, tot ca raportator, dl V. Babeș dăce:

„Ei, acești domni Maghiari au ușurătatea credinței, că Românii din România se vor alia cu ei, vor da mîna cu ei și-și vor vîrsa sângele alături cu ei, peste corpul național, dripit și strivit al nostru, al fraților lor, fără de care ei singuri nu pot să aibă viitor. (Aplauze îndelungate.)

„Românii, frații nostri din România, cunosc situațiunea noastră foarte bine, dar' cunosc și situațiunea Europei. Ei — da, gata sînt, ca și noi, a da mîna cu Maghiarii, însă numai cu noi împreună, nici odată în contra noastră, spre întărirea lanțurilor noastre. Și dacă doară unii diplomați ai lor, în vre-un moment de grea înecare, s'ar încerca, a face o alianță cu Austro-Ungaria fără a ține seamă de noi, opiniunea publică, mulțimea poporului român din România, i-ar desavua și ar desvalida chibzuirile lor. Dar' această reciprocitate și simpatie este, precum dăce și mai înainte, de tot naturală și de fel nu rezultatul unor tractări, complotări

între noi. N'avem în această direcțiune nici cea mai subțire legătură cu frații nostri de peste Carpați; și puternicii nostri dela guvern o știu aceasta foarte bine, căci pentru instituțiunile lor, și agenții lor nu există, nu poate să existe vre-un secret la noi. Însuși dl Ioan Brătianu, capul guvernului român astăzi, pot să afirm, că nici nu vîiesce să audă de noi și de certele noastre cu domni Maghiari, cu atât mai puțin să ne sprijinească sau încurajeze. O ruginită para nu ni se dă pentru lupta noastră, din țeara fraților nostri. (Așa este.)“

Aceste au fost dăce cu autorizatiunea partidului național, ca exprimare a vederilor, asupra cărora s'au unit membrii comisiunii de 30. Poate că nu sînt adevărate. Poate, dar' noi n'avem să discutăm programul, ci să-l susținem în sensul, în care i-s'a dat interpretarea autentică.

După cele dăce de dl V. Babeș atunci, când nu vorbia în numele seu numai, partidul național român speră, că Dinastia va interveni, că Maghiarii ei înșiși își vor cunoaște interesele și că frații nostri din România vor înfrîuri și ei, — și astfel tot se va stabili în cele din urmă pacea între Români și Maghiari pe baza indicată în programul din Sibiu.

Da! însă Românii nu mai au încredere în Maghiari.

Toceamă fiindcă nu mai au încredere, punctul I. al programului național sună: „*Încât privește Transilvania, recăstătigarea autonomiei sale*!“

Autonomia aceasta e *garanția* basată pe dreptul istoric, pe care o cere partidul național, — prima condițiune, fără de care nici că discută mai departe.

Dar' Maghiarii nu vor acorda nici odată această garanție, și, prin urmare, pacea nu este cu putință.

Se poate, că în adevăr așa este, dar' în programul partidului național nu stă așa; punctul de plecare al acestui program e puțința împăcării, speranța, că în cele din urmă tot se va pute stabili prin bună învoială un „*modus vivendi*“ între Români și Maghiari.

Acela, care nu mai are speranța aceasta, tot poate să mai fie membru al partidului național, numai însă dacă tace, căci altfel se abate dela program, calcă angagiamentele, pe care le-a luat.

Programul dela Sibiu, — ca toate programele politice, — este rezultatul unui compromis încheiat între oameni cu păreri altfel deosebite. Între membrii opozițiunii naționale române au luat angagiamentul de a susține, fie chiar și contra convin-

Foiața „Tribunei“.

Tipuri contemporane.

Pițigoii.

„Tribuna“ e organul „*Pițigoilor*“.

Eată un lucru, pe care Românii nu l-au știut până acum!

Se înființează aici în Sibiu un institut tipografic, care în timp foarte scurt umple lumea de tipărituri românești, și un diar român cotidian, care străbate în cele mai largi cercuri, pune în emoțiune un întreg colț din împărăția aceasta și dă ultima impulsione pentru restabilirea unității noastre literare, ca Românilor de aici să nu le mai pară străin felul de a vorbi și de a scrie al celor de peste Carpați, ear' acestia să nu se mai plângă, că li-e greu să cetească ceea-ce se scrie aici.

Și Românii nu sciau, că toate aceste nisce „*Pițigoii*“ le-au făcut.

Ce sînt „*Pițigoii*“ acestia? Cine sînt ei? Cum au ajuns ei la rangul de „*Pițigoii*“? Cine li-a fost nașul?

Națiunea, posteritatea trebuie să o știe aceasta.

Nașul „*Pițigoilor*“ e dl Diamandi Manole, președintele comitetului de direcțiune al „Institutului tipografic“.

Om cu inima deschisă, vorbăreț, dărnice, totdeauna voios, cu deosebire accesibil pentru entusiasm, dl Diamandi Manole e fără îndoială una din cele mai simpatice figuri din societatea română dela noi. N'ar fi însă nici dl Manole ceea-ce este, dacă n'ar mai fi înzestrat pre lungă toate aceste și cu o mică doză de răutate. Căci, înzadar! — răutatea e sarea și piperul vieții sociale.

Când dl Diamandi Manole e de față, trebuie să bagi bine de seamă la tot ceea-ce faci ori dăci, fiindcă e rău de gură acest bun prieten. Om cu multe experiențe făcute în practica vieții, mult umblat prin lume și cu deosebire bun observator, el te surprinde asupra celei mai mici slăbiciuni și-ți scoate adese-ori prin o singură vorbă nota caracteristică la iveală.

Multă vreme profesorii nostri și în genere oamenii nostri cu pretențiuni de literați au avut slăbiciunea de a se perde în discuțiuni etimologice, când era vorba de lucruri practice. Dacă stai dar' de vorbă cu cineva și te perdi în teorii abstracte ori te abați dela obiect, dl Manole îți strigă:

„Haid — *substantivule*, — lasă-mă'n pace!“

Un „*substantiv*“ e ori-și-ce om lipsit de bunul simț practic, dacă nu e din întâmplare profesor, căci profesorilor li se cuvine acest atribut de drept, ca titlu de onoare.

Dacă cineva vorbește multe și nu face nimic, e lăudăros, cheltuior peste măsură ori dori-

tor de a pără mai mult decât ceea-ce este, dl Manole trece înainte strigând:

„Aș! *flanșle*!“

Și tot astfel înainte. — E rar omul, care se dă de gol în fața acestui observator, fără-ca să i-se scoată la iveală nota caracteristică. Tot în glumă, tot cu dragoste frățască, dar' cu o admirabilă precisiune, încât e destul să știi cum îi dăce dl Diamandi Manole, vorbind în glumă, unui om oare-care, pentru-ca să știi, care e cea mai caracteristică trăsătură în firea acelui om.

Ei bine! De ce „*Pițigoii*“ sînt toceamă „*Pițigoii*“?

Pițigoiul e, precum se știe, o pasere mitică, sprintenă și neastîmpărată, care zboară mereu de ici până colo, scoțînd nisce țipete ascuțite, se vîră prin toate găurile și pisică de ici și de colo câte ceva, paserea, despre care se povestese, că odinioară, când păsările voiau să-și aleagă rege, s'a așcuns sub aripa vulturului, ca el s'o ridice sus și apoi, după-ce se va fi oboșit el, să zboare ea din puterile ei mai sus ca dînsul, altfel o ființă foarte drăgălașă, care nu supără pe nimeni.

Sînt acum treisprezece ani, când se făceau pe aici pe la Sibiu alegeri de metropolit, lumea era foarte agitată nu numai aici, ci pretutindenea, pe unde se află Români, — precum mi-se spune, — chiar și la Blaj.

În mijlocul acestei agitațiuni s'au ivit doi oameni, atunci cu treisprezece ani mai tineri ca acum, amîndoi foarte mîrunți, foarte sprin-

teni, foarte neastîmpărați, amîndoi „călugărași“, amîndoi crescuți sub aripile Metropolitului Șaguna și adăpostiți sub aripile Vicarului Popea, amîndoi foarte zeloși agenți electorali, care se vîrau pretutindenea, unde se plînuia ceva, cum se vîră pițigoiul drăgălaș în bostanul cu semînțe.

„Haid, pițigoilor! — dați-ne pace! — li-a strigat odată dl Diamandi Manole.

Și „*Pițigoii*“ au și rămas, ba chiar partidul, din care făceau parte, a primit de aici înainte numirea de partid al „*Pițigoilor*“, adecă partidul, cu care merg cei doi „*Pițigoii*“.

În sfîrșit, alegerea s'a făcut, „cel mai vrednic dintre toți“ s'a urcat în scaun și „*Pițigoii*“ au rămas pe jos, dar' deocamdată tot sub aripa Vicarului Popea. Abia mai târziu au sburat unul după altul mai sus ceva. Astfel un timp oare-care tot se mai vorbia, așa în glumă, despre „*partidul Pițigoilor*“ pus, tot în glumă, alături cu „*Clicașii*“ sau „*Familia*“.

În timpul acesta se întorc aici la Sibiu dela universitățile germane câțiva oameni tineri, întrați, ca mine, în curentul literar pornit de „*Junimea*“ dela Iași și de aceea încă pe atunci amici ai mei. Este Dr. Daniil Barcianu, Ioan Bechnitz, Eugen Brote, Dimitrie Comșa, Simeon Popescu — și mai târziu alții ca Dr. Nicolae Maier, Dr. Ioan Crișian, — — — câțiva oameni, cari vreau să lucreze în direcțiunea indicată de „scoala dela Iași“ și se sînt împedecați în lucrarea lor de luptele petrecute mai

gerii lor personale, principiile cuprinse în acest program: alții pot să facă tot ceea-ce vreau, — noi însă avem ambițiunea de a ne ține de angagiamentele, pe care le-am luat, chiar și dacă ar fi să ne punem prin aceasta în conflict cu oamenii, pe care îi stimăm de altminteri.

În curând se vor întruni din nou delegații partidului și abia atunci discuțiunea va fi deschisă, și vom vedea, dacă vom mai pute să luăm și pentru viitor angagiamente, cu cine și contra cui, în ce fel de condițiuni și în vederea cărui scop. Deocamdată însă nu discutăm în materie de program politic.

În cercurile politice maghiare din Ardeal se discută cu foarte multă stăruință cestiunea încheierii unui compromis pentru viitoarea campanie electorală. E par' că s'ar fi temând Maghiarii, că la viitoarele alegeri vor avea să se lupte contra Românilor. Nu scim, dacă este ori nu întemeiată temerea aceasta: scim numai că îndeosebi noi, aști dela „Tribuna“, nici într'un cas nu ne vom angagia cu oameni, cari una dăcă și alta mână, nici pentru o politică echivocă, pe care unii o înțeleg într'un fel, ear' alții într'altul.

Și dacă ar fi să ne convingem, că nu se mai poate face o politică sinceră, consecventă și leală, vom înceta a mai face politică, fiindcă nu stă nicăieri scris, ca noi să luăm asupra noastră tot odiul lipsei de organizațiune serioasă.

Nu este lucru mai comod decât să te declari membru al partidului național, apoi să taci, când se ivesc vre-o cestiune mai „delicată“, și să nu te pronunți decât atunci, când îți vine la socoteală, și așa, cum îți dă mâna, ca să nu te strici prea tare nici cu cei din dreapta, nici cu cei din stânga. Jertfe materiale partidul nu-ți cere, curagiu civic nu-ți cere, abnegațiune personală nu-ți cere: nu se poate lucru mai comod decât să fii membru al unui asemenea partid. Așa însă nu se face educațiunea politică a unui popor, nu se stabilește încrederea reciprocă între cei-ce au luat angagiamentul de a susține aceleași principii, numai aceleași principii și toate aceste principii în toate împrejurările.

Dacă e dar' vorba să ne alegem și noi această pozițiune comodă, vom spune de mai înainte, că nu avem să ne pronunțăm, fiindcă nu ne dă mâna să ne punem în conflict cu Maghiarii, nici cu aceia dintre Români, pentru care programul politic nu e decât ceea-ce au fost foile de smochin pentru Adam și Eva.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Februarie st. v.

Din incidentul petrecerii Maiestății Sale Monarchului în capitala Ungariei, „Egyetértés“ dela 5 l. c. e îndemnat a face unele contemplațiuni în felul lor de tot ciudate. Foaia opozițională dăce, că

regele constituțional poate acum însuși nemijlocit să cunoască dorințele și plângerile Maghiarilor, ce până acum totdeauna numai prin informațiunile unilaterale și preocupate ale ministrilor putea să o facă. Apoi continuă:

„Cât de frumos ar fi, dacă aceasta ar rămâne totdeauna așa, dacă ne-am pute totdeauna bucura de prezența Maiestății Sale a regelui, dacă s'ar reîntoarce gloria și strălucirea regilor ungari și a curții lor, dacă prin acesta s'ar reîntoarce vechia politică națională maghiară și vechia mărire a națiunii maghiare.

„Și dacă Maiestatea Sa ar sta totdeauna între noi, această politică națională s'ar reîntoarce în curând.

„Numai un an ar trebui Maiestatea Sa să steie între noi, ar trebui numai să învețe a cunoaște cu temelie înșiși națiunea maghiară cu toate tradițiunile și aspirațiunile ei, și Maiestatea Sa s'ar convinge, că cea mai sigură politică a monarhiei e politica maghiară.

„În amândouă stările nu există națiune ori naționalitate, care ar pute să formeze pentru viitoare evenimente un punct de gravitațiune, o osie de cristalizațiune, decât numai cea maghiară. De când această națiune locuiește aici, ea totdeauna a avut un rol hotărîtor între Ost și Vest, — dacă numai nu i-s'au suprimat în mod maiestriat aspirațiunile ei naționale. Încungurată de națiuni mici, ea a fost destinată să aibă hegemonia. Aici au gravitat statele învecinate. În lăuntrul granițelor țerii nu este provincie, care n'ar fi aparținut odată sau altădată nouă sau n'ar fi recunoscut supremația coroanei ungare. Polonii și Boemii aveau un rege comun cu noi, Matia a cucerit Austria, Craina și Carintia s'au ținut adese-ori de noi, Croația s'a ținut de noi de opt secolii încoace, Dalmația mai de multe-ori a fost decât n'a fost a noastră, în Bosnia noi am trimis vice-regi, pe Sârbia am guvernat-o prin Bani, România ne-a fost tributară, dar' de multe-ori a fost cu totul a noastră și în principatul Moldovei încă noi am fost stăpâni.

„Aceste nu sînt fapte din întâmplare. După firea lucrului trebuia să fie așa, în urma puterii împregiurării. Așa a fost totdeauna, când certuri de partid nu despiceau națiunea, sau când regii nostri nu făceau o politică ce stetea în contradicțiune cu interesele națiunii. Și în această privință raporturile nu s'au prea schimbat. Maiestatea Sa ar trebui numai să steie aci vre-o câțiva ani și strălucirea coroanei regesci ungare ar întrece strălucirea coroanei împărătesci austriace.“

În „Reichstag“-ul german s'a acceptat proiectul militar în a doua cetire. Acceptarea, în special a septenatului s'a întemplat cu 223 contra 48 voturi. Proiectul de lege fixează puterea de prezență în timp de pace dela 1 Aprilie 1887 până la 31 Martie 1894 cu 468,409 oameni, nesocotind pe voluntarii de un an. Plusul statului face pentru ordinariu 23, pentru extraordinariu 24 milioane. Dela anul 1881 încoace statul de prezență pentru timp de pace făcea 427,000 oameni; proiectul ce s'a acceptat acum înmulțește deci armata germană cu 41,409 oameni.

Cu privire la evenimentele din Bulgaria oficioasă „Polit. Korr.“ pri-

mesce din Paris următoarea împărțire: Guvernul rusesc a adresat puterilor rugarea, de a validita influența lor în Sofia, ca să se evite crudelitățile „pe timpul cât vor lupta partidurile bulgare pentru stăpânire“. Se pare, că respectiva depeșă circulară s'a expedit din Petersburg înainte de execuțiunea din Ruscuc și execuțiunea a devenit deja fapt complinit înainte de a se fi putut aceea notifica cabinetelor.

Vorbind de crâncenile, precum sînt și execuțiunile sumare și torturile ce le-au comis dictatorii bulgari, „Journal de St. Petersburg“ dăce: „Aceste acte ale unei sîlbătăci revoltătoare au clarificat în sfîrșit opinia publică asupra valoarei preinșilor apărători ai ordinii, și Poarta, la cererea ambasadorului rusesc sprigină de către ambasadorul german, a însărcinat pe Riza-Bey să cerceteze pe prinsonieri și să pună cel puțin capăt crudelităților, la care reprezentantul Rusiei nu poate privi cu indiferentism, fără de a compromite auctoritatea Suzeranului și fără de a încuraja pe usurpatori. Sperăm, că aceste transgresiuni vor duce în sfîrșit la convingerea, că e neapărat de lipsă să se facă odată capăt martiriului bietului popor, care prin devotamentul Rusiei a fost chemat la viață și prin prea marea considerare a Europei a fost predat anarhiei. Răbdarea își are marginile sale; preste aceste margini s'a trecut.“

Cronică.

Creditul militar extraordinar. Numărul de ieri al foaiei oficiale publică hotărîrea delegațiunilor în privința creditului militar extraordinar de 52½ milioane.

Comunicația cu Orientul. Cercurilor bine informate din Budapesta li s'a adus împărțirea, că pe linia ferată Belgrad-Vranja-Salonic, special în orașul din urmă, fiind loc de întreprins pentru mărfurile de proveniență din Europa-de-Nord și de mijloc, se așteaptă înființarea unor agențe engleze mercantile. Mai departe este pus în vedere planul pentru stabilirea de tariful combinat de cartel dela căile ferate ale Germaniei către țările dunărene și către Belgrad-Salonic, ear' realizarea acestui plan se va termina mai înainte pentru mărfuri en masse.

Hornarii și mobilizarea. Corporațiunea hornarilor din Budapesta a așternut ministerului de honveđi o cerere, în care ei roagă pe ministru, îndrumând la exemplul corporațiunii hornarilor din Viena, ca la cas de război să nu-i detragă cercului lor de activitate, ca activitatea lor atât de necesară în interesul proprietății și a vieții, să nu fie împedecată.

Frecuența universității din Viena. Datele statistice despre frecuența universității din Viena, publicate la începutul lui Ianuarie de către ministrul de instrucțiune, a suferit mari schimbări în urma novelor inserieri. Atunci a fost stabilită frecuența pentru anul curent cu 5007 ascultători, ear' acum sînt 6125 ascultători. O astfel de frecuență universitatea din Viena nu a avut nici când în timpul de 500 ani ai existenței sale. Cât privește numărul ascultătorilor, universitatea din Viena este nu nu-

mai cea mai mare universitate germană, ci și cea mai mare universitate din lume. Mai mult ca 100 de Americani și mulți Australieni cercetează această universitate.

Nemai pomenit. Ni se scrie din B. Comloș ddo 25 Februarie v. următoarele: În 24 Februarie a. c. st. v. s'a efectuit restaurațiunea antistiei comunale prin folsolăbirău nostru Belitska Béni din Zimbolia. Nu putem a trece cu vederea procedura ilegală și absolutistică a d-lui amintit folsolăbirău manifestată la alegerea sub-judeului nostru. Au fost candidați pentru acest post: Ioan Fratici și George Ilin. Resultat final al voturilor e: Ioan Fratici 37, ear' George Ilin preste 200; durere! căci dl folsolăbirău fără genare a călcat legea și drepturile noastre, declarând pe Ioan Fratici de ales. Eată deci o nouă dovadă despre dreptatea organelor administrative. Contra acestor violări de lege s'a insinuat și se va înainta protest. Atragem deci și pe această cale atențiunea celor competenți.

Sinucidere și încercare de sinucidere. În ulia-nouă de aici se auăriră ieri pe la 10 oare înainte de amiază două împușcături. Alergând oamenii la locul de unde se auăriră împușcăturile, aflară pe sodalul de lăcătuș de mașină Vincențiu Kosche mort cu capul sdrobot, ear' pe o fată ce trăia cu dînsul, Wilhelmina Paul, o aflară curgendu-i sînge din piept. Ea spune, că avea intențiune de a se sinucide, ear' amantul i'a luat arma din mână, s'a împușcat pe sine, apoi dînsa vîedendu-l mort a îndreptat și ea arma în contră-și. Fata a fost dusă în spitalul de aici.

Navigațiunea pe Dunăre. Agenția austriacă a vapoarelor comunică, că primele curse de vapoare pe Dunăre vor avea loc: dela Severin la Galați, Joi 10 Martie st. n., și dela Galați la Severin, Duminecă 1/13 Martie. Compania rusă de navigațiune anunță asemenea redeschiderea pentru Joi a curselor sale între Odesa și Lompalanca, prin Galați-Brăila.

Statua Niobei. Lui „Pester Lloyd“ i-se scrie din Viena, că în sedința de Marți a academiei de științe, consilierul de curte Bendorf a făcut împărțirea, că i'a succed savantului din Luxemburg Martin Schweinstal, după îndrumările dr-ului Carol Humann, a afla statua Niobei amintită de Homer, lîngă Magnesia (Asia-mică).

Perchisițiune domiciliară. În biroul redacțional al diarului din Colomea „Ruska Rada“ s'a efectuit o perchisițiune domiciliară. Prilegiul la această perchisițiune a dat o lenuțare, că redacțiunea se află în posesiunea unui manuscrispt ce privește raporturi militare. Manuscrisptul din cestiune nu s'a putut afla la redacțiune. Contra redactorului Bilous a fost ordonat într'acea cercetarea.

Un rabbi făcător de minuni — arestat. Din Viena primim șciirea următoare: În urma recușițiunii tribunalului din Petersburg, a fost arestat aici scriitorul rusesc Schmiederoff-Frunkin. Schmiederoff avea obiceiul de a se prezenta în Rusia, România și Galiția ca rabbi făcător de minuni și de aceea a venit adese-ori în conflict cu judecătoriile.

Regele și Regina României vor pleca în 18 Martie n. la Berlin.

Regele și regina Belgiei încă vor pleca la Berlin și anume în 22 Martie n.

Exportul de spirt din România. Dela 1 Aprilie 1886 și până la sfîrșitul lui Decembrie s'au exportat prin portul Brăila, cu destina-

nainte în biserică și în viața politică, lupte, în a căror continuare nu vreau să se angageze, fiindcă cu toate altele erau ocupațiunile lor.

Trebuiau însă să-și caute un centru de lucrare literară și, foarte firesce, l-au căutat acolo, unde puteau să-l găsească, la „Tipografia Archidieceșană“ și la „Telegraful Român“, acolo, unde găsiu și pe oamenii, care lucraseră mai înainte ca dînsii pe terenul literar, pe Nicolae Popea, Nicolae Cristea, Zaharia Boiu, Ioan Popescu și alții.

Începîndu-și lucrarea, acest mic grup de oameni tineri, preocupat numai de cestiuni literare, și-a păstrat totdeauna individualitatea și s'a ținut în rezervă față de luptele ce se urmau în viața politică și în cea bisericească. El însă n'a putut să rămână neabăgat în seamă, căci trebuia neapărat să se alipească mai strîns de cei ce-l spriginiau și să se pună în conflict cu cei ce-l împedecau în lucrarea lui.

Încă acum dece, unsprezece ani acest grup discuta cu multă stăruință cestiunea înființării unui diar cotidian, ca mijloc de înfrurire literară, și dl Nicolae Cristea, atunci redactor al „Telegrafului Român“ și dl Ioan Bechnitz cel mai zelos dintre membrii grupului, erau înțeleși cu mine asupra tuturor amănuntelor. Întrebarea încă nedeslegată era numai, cine crează mijloacele și cine spriginesc întreprinderea, când atât de mulți o combat.

Ne-am pus dar' cu toții pe lucru, pentru-ca să facem încetul cu încetul ceea-ce deodată nu

era cu puțință, contribuind cu puterile noastre pentru ridicarea așezămîntelor create de Șaguna. „Vom lucra — dăceam — cu toții, ca să ridicăm „Tipografia Archidieceșană“, și să scoatem „Telegraful Român“ nu de două-ori numai, ci deocamdată de trei, apoi de patru-ori pe săptămână și în cele din urmă, dacă vom fi străbătut, în toate zilele.

Da! — mai era însă la mijloc și Metropolitul Miron, care ține biblioteca rămasă de Șaguna bătută cu cuie, pentru-ca nu cumva să se folosească cineva de ea. Și Metropolitul Miron, ca președinte al comisiunii tipografice, își bătea cuiele pretutindenea, unde cineva voia să înceapă vre-o lucrare. Dacă scriai vre-o carte, îți creșeau peri albi mai înainte de a fi ajuns s'o veđi pusă sub tipar; dacă scriai ceva în „Telegraful Român“, amăriai zilele dlui Nicolae Cristea, mult martirisatul redactor. Timp de câțiva ani am scris mult pentru „Telegraful Român“, abia s'a publicat însă ceva, fără ca să fi fost chemat redactorul la raport. Tot astfel o pățiau și alții, încât era o adevărată cestiune de caritate creștinească, dacă mai e ori nu să scrii pentru „Telegraful Român“ ceva potrivit cu sentimentul public al Românilor.

Cu toate aceste s'a lucrat și mult s'a făcut. Luptându-se la tot pasul cu Metropolitul și cu toți cei ce fie din interes, fie din ocupațiune, fie din deosebire de convingeri îl ajutau, grupul din Sibiu a mers mereu înainte.

Când a vîedut, că nu poate răbdi, s'a mulțumit să scoată foaia deocamdată numai de trei-ori pe săptămână; când a vîedut, că prea mare este rezistența ce întîmpină ortografia fonetică, s'a mulțumit să publice „Foița Telegrafului Român“, drept adaus pre lîngă foaie, cu ortografia fonetică mai de tranzițiune, ca cetitorii încetul cu încetul să se deprindă cu sidilele și cu celelalte semne de precisiune fonetică. Tot astfel în limbă ei au căutat să se apropie încetul cu încetul de frații nostri de preste Carpați, atât în ceea-ce privește cuvintele, cât și în formarea fraselor și în mersul ideilor, au reproduș mult din diarele de preste Carpați și au luat drept modele de scriere românească pe Alexandri, Maiorescu, Hăjdeu, Odobescu, Eminescu și alți scriitori însemnați de dincolo.

Cu deosebire hotărîtoare au fost în lucrarea aceasta studiile publicate de dl Ioan Bechnitz în cestiunea ortografiei și „Călin darul Bunului Econom“, publicat de d-nii Dimitrie Comșa și Eugen Brote, care a pus pentru cele mai largi cercuri în practică principiile literare ale grupului, ceea-ce în „Telegraful Român“ nu se putea decât cu multă greutate.

E învedereat, că singuri ei n'ar fi putut să ducă înainte lucrarea aceasta: au găsit încurajare și sprigină chiar și din partea câtorva oameni, care nici în viața politică, nici în cea bisericească nu erau apropiați de dînsii. Tocmai de aceea însă alții îi combăteau cu atât mai virtos, și acest grup de oameni tineri, instruiți, inteligenți,

activi și totdeauna nedespărțiți, foarte în curînd și-a cîștigat o pozițiune distinsă în societatea noastră, fiind, ca adversari foarte supărători, ear' ca amici un prețios contingent.

Foarte firesce dar' cei doi călugăriși, „Pițigoi“, au avut ambițiunea de a intra și ei în acest grup. Au și intrat.

E însă foarte greu să stai bine cu oamenii, care constituiesc acest grup literar. Unii dintre dînsii sînt pe cât se poate de nesuferiți. Dacă nu lucrezi, ei te necăjesc. Dacă faci vre-o prostie, ei te necăjesc. Dacă nu ești corect în purtările tale, ei te resping. Dacă-ți cer ceva și mai discuți, ei te exclud din cercul lor. Și e foarte greu să faci tovărășie cu nisce oameni, care cer și tot cer, dar' nu pot să-ți dea în schimb decât stima și iubirea lor, două lucruri, pentru care nimic nu poți să-ți cumperi.

Unul dar' dintre cei doi „Pițigoi“, om cu nasul mai subțire, în curînd a simțit, că nu e pentru el tovărășie și încetul cu încetul s'a pus în rezervă și s'a retras în cele din urmă. Celalalt însă, om mai răbdător și cu oare-care aspirațiuni de literat, a stăruit mai îndelung, deși nu era dintre copiii resfățați ai grupului și mult a fost necăjit în timp de câțiva ani. În cele din urmă tot nu ne-a rămas decât să-i dăm lumii să înțeleagă, că nici pe acesta nu trebuie să-l socotească între noi.

Se vede însă, că la redacțiunea „Luminătorului“ nu se știe nici acum, că „Pițigoi“ au sburat amîndoi, căci altfel nu i'ar căuta aici

ție pentru Franța, Italia, Austria, Turcia, Spania, Anglia și Egipt: 3,033.830 lire de spirt. Spirt de vin s'a exportat în cantitate de 86,242 lire, cu destinație pentru Franța.

O nouă fabrică de cuie de lemn în România. Dl C. Nedelcu a adresat primăriei din Brăila o cerere prin care, solicită un loc de o jumătate pogon pe Islaz, pentru a înființa o fabrică cu mașini sistematice, ce se pun în mișcare prin forța aburului, pentru fabricat cuie de lemn necesare la încălțăminte. Cere-rea i-a fost admisă de către consiliul comunal brăilean.

România și Bulgarii refugiați. Guvernul român a hotărât a face două categorii din refugiații bulgari. Cei cari au luat parte la rescările de dinclo de Dunăre vor fi internați în orașele Câmpu-Lung și alte, ear' cei cari n'au participat la rescările, vor pute sta unde vor voi.

O deputație militară germană la Țarul. Sub conducerea căpitanului Hülse va pleca dîlele aceste la Petersburg o deputație de soldați din regimentul de gardă „Împăratul Alexandru” în scopul de a se prezenta Țarului în noul lor echipament.

Lesseps în Berlin. „Nordd. Allgem. Ztg.” salută sosirea la Berlin a lui Lesseps într'un feuilleton. Aceași foaie vorbește despre iubi-leul lui Taaffe și-l numește o sîrbătoare mare.

Principele Alexandru de Battenberg se află mai bine. Aprinderea de ochi, de care suferă principele, nu dă prilegiu la nici o îngrijire.

Holera se extinde tot mai tare în provincia italiană Catania. Locuitorii sînt cuprinși de o mare panică. — E teamă, ca vara venind, flagelul să nu se extindă asupra țerii întregi.

Incendii considerabile se anunță actualmente din Irlanda, puse de societatea secretă irlandeză.

Românii-Macedoneni. *)

(Conferențele d-lui Profesor Weigand din Lipsca.)

I.

În vara anului trecut dl Gustav Weigand, un tîner German, profesor secundar în Lipsca, a făcut o călătorie în Macedonia și Tesalia. Dînsul e candidat în filosofie și se ocupă cu limbele moderne, în special cu cele neolatine. Aflînd, că în Turcia europeană și Grecia se găsește un popor roman, despre care știința a luat până acum foarte puține notițe, s'a pus să studieze limba română. Ceea-ce i-a fost foarte ușor, deoarece-este studenții români dela universitatea din Lipsca i-s'au arătat destul de binevoitori. Pentru ceea-ce se atinge de literatura apărută asupra dialectului macedo-roman s'a adresat și la profesorii dela universitatea din Lipsca, dar' acestia n'au fost în stare să-i dea un răspuns cum se cade, ci l-au îndemnat numai să se adreseze către profesorul Schuhardt din Graz. Cu toate studiile făcute de profesorul Schuhardt pe terenul limbei române, nici dînsul n'a fost mai fericit să-i dea informații îndestulătoare de aceea nu i-a rămas altceva, decît să-i recomande pe dl Hășdău. Dl Hășdău imediat îi trimise un teanc de cărți, ceea-ce a cauzat tînărului învîțat nu puțină bucurie. Vacanța mare a anului trecut s'osi, și dînsul luă calea spre Ro-

*) „Țeara nouă”.

la noi, unde au fost numai odinioară, pre când se mai găsea și pe aici câte o sîmîntă de bostan.

E mare prăpastia, pe care o debitează „Luminătorul”, când dîce, că noi am fi voit vreo dată să returnăm pe Metropolitul Miron, ca să punem în locul lui un „Archipîțigoiu”. Oamenii bine informați știu totu, că ar fi fost destul ca noi să tăcem, pentru-ca astăzi Metropolitul Miron se nu mai fie în scaun, noi însă n'am tăcut, fiindcă tăcerea ar fi fost o tradare față cu una dintre bisericile române.

Apoi, pe cît scîm noi, — și noi scîm bine lucrurile aceste, — timp îndelungat „Pîțigoiu” au fost numai „Protopîțigoi”, și numai acum de câteva luni de dîle unul dintre dîșii a ajuns, precum „Luminătorul” dîce, „Archipîțigoiu”. Ear' pe acesta nu trebuie să-l caute nimeni aici, unde nu se poate găsi decît greul vieții.

Dar' se nu mai lungim vorba: e dovadă despre cea mai deplină impotență literară, când cineva ajunge atît de departe, încît nu-i mai rămîne decît să recurgă la nisele marafeturi ca vorba cu „Pîțigoiu”, și dacă asta e arma, cu care vor să ne combată nisele somități ca Metropolitul Miron, Episcopul Mețianu și „Magnificența Sa”, — dl Vincențiu Babeș, atunci a fi unul dintre „Pîțigoiu” este o onoare, pe care nașul „Pîțigoiu” de sigur că nu va fi voit să li-o facă celor doi călugărași.

Ioan Slavici.

mânia, de unde avea să mai iee câteva informații și de aci spre Macedonia, spre a studia și a face însuși cercetări la fața locului asupra dialectului macedo-roman. După o muncă de două luni și jumătate, însoțită de mari greutate și pericole, s'a întors înapoi, și acum lucrează în liniște la deslegarea unor teorii științifice, care-i va face, după-cum se speră, mare onoare.

Societatea studenților de filologia nouă dela universitatea din Lipsca, din care face parte și dl Weigand, ca membru, l'a invitat să facă cunoscut și membrilor sei, rezultatul cercetărilor făcute de dînsul în Macedonia. Immediat a și răspuns la această invitație, și a expus în două ședințe înaintea unui public destul de numeros, în trăsuri generale, rezultatul călătoriei sale științifice, fără să fi intrat în detalii, căci atunci i-ar fi trebuit un curs de universitate, după-cum s'a exprimat la începutul cuvîntării.

Pentru Românii dela universitatea din Lipsca, au fost o adevărată sîrbătoare națională cuvîntările făcute de dl Weigand. Prin modul de expunere și priceperea sa în alegerea materialului a mulțumit foarte mult pe public și a câștigat Românilor multe simpatii în inimile tinerilor universitari și ale altor persoane. Președintele societății a mărturisit în public, că cu toate că avea destule simpatii pentru Români, acum i-s'au îndoit însă.

Credînd, că e de interesul tuturor Românilor de a afla, cum străinii se ocupă de frații noștri din Macedonia, poate mai mult ca noi, dau aici în scurt conținutul cuvîntărilor d-lui Weigand însoțit de câteva notițe comunicate mie și de observații culese de mine.

În călătoria sa a trecut prin Bucurasci, capitala Românilor. Bucurescii i-au făcut o impresiune atît de bună, cît nu se aștepta. Construcțiuni frumoase, viață multă, în fine tot ce denotă un oraș civilizat; astfel încît Bucurescii mai nu rămîn în urma unui oraș occidental. Aci a făcut cunoștința personală a d-lui Hășdău, care cu toate că era bolnav l'a primit cu o amabilitate foarte mare și nu i-s'a crușat chiar oste-neala de a-l conduce la localul Academiei, unde între altele l'a recomandat și la mai multe persoane distinse. Tot în Bucuresci a făcut cunoștința d-lui Apostol Mărgărit, care i-a dat recomandări și diferite informații pentru Macedonia, ce i-au ajutat foarte mult.

Îndată după pornirea d-lui Weigand la Constantinopol, Grecii au început să facă intrigi în contra sa. Astfel a apărut în dîiarul grecesc „Syllogi” din Bucuresci un articol cam de cuprinsul următor: „Ni se comunică, că un tîner savant german va călători prin Macedonia și Tesalia. Nu cunoaștem seopul acestei călătorii și de aceea atragem atențiunea guvernului otoman, ca să fie cu luare aminte”. Și ce e drept, acest articol n'a rămas fără rezultat. Cu luare aminte a fost însă nu guvernul turcesc, ci ceata Fanarioților și a Grecilor. Pretutindeni în Macedonia și Tesalia, Grecii s'au pus la pîndă și au început a intriga adevărat grecesce pre lungă autoritățile turcesci și chiar pre lungă cele germane. Căci eată ce i-s'a întemplat la sosirea sa în Salonic. Pentru a pute cîneva călători prin Macedonia, trebuie să fie bine preparat avînd recomandări către autoritățile turcesci, ca să-i poată da ajutoare, căci după-cum se scie, altfel e foarte periculos din cauza hoților, care mai cu seamă în vara trecută s'au înmulțit foarte. Aceasta se poate adevăra și prin o depeșă ce a cetit-o prin Octomvrie, unde se spunea, că Sultanul a dat ordin, ca 6000 de soldați de cavalerie să se pună în urmărire hoților. Dl Weigand voia să călătorească la Caterina și prin Tesalia. De aceea a cerut din partea vice-consulului german din Salonic o recomandare către prefecti, sub-prefecti etc. Vice-consulul îi răspunde însă, că nu-i poate da nici o recomandare și-l îndeamnă chiar să nu călătorească în acele părți din cauză, că Caterina e un oraș de hoți și ajutorul cerut nu-i va folosi la nimic. El îi răspunde, că nu se teme de nimic, și să-i dea numai recomandare, căci în cas de nu-i va da, are să plece și fără recomandări, rezervându-i însă dreptul de a se plînge pentru o astfel de purtare. Grecii interveniseră și aci, căci vice-consulul îi făcuse cunoscut după aceea, că după informațiile ce are, dînsul ar fi trimis cu speșele guvernului român de a face propagandă între Românii-Macedoneni. Eată prin urmare prima consecuență a articolului din „Syllogi”. Dl Weigand n'a putut să tacă în urma celor auzite și răspunde dlui vice-consul, că cele dîse de dînsul sînt o minciună înjositoare, pe care nu mai un Grec ar fi putut să o inventeze. În cele din urmă vice-consulul se decise a-i da recomandare după-ce dl Weigand perduse 8 dîle în Salonic. Mare îi fu mirarea însă, când i-se atrase atențiunea de un prietin, că recomandare e adresată nu către autoritățile din Caterina etc., ci către cele din Ghevgheli în o direcțiune cu totul opusă. El voia să călătorească în Macedonia-de-Sud, și vice-consulul îi dedese recomandare către autoritățile din Macedonia-de-Nord. Făcînd arătare, vice-consulul îi ceru scuze și rectifică greșeala făcută. Această greșeală nu era făcută din nebagare de seamă, ci intenționată și anume de către secretarul consulului, care era un Grec. Aceasta dovedește încă o dată, pentru ce atîția cercetători europeni au fost înșelați despre lucrurile din Turcia, și în special din Tesalia, Macedonia și Epir. Grecii au căutat în totdeauna să înspăimînte sau să înșoțească prin oameni devotați lor pe călătorii, cari veniau acolo să se informeze despre starea populațiilor. Și deoarece din diferite împrejurări, ce se vor vedea mai la vale, limba greacă e cunoscută de către mulți locuitori ai acestor provincii, bietul informator-călător crede vorbind cu ei, că are a face cu nisele adevărați Greci mai cu seamă, că și religia

lor e creștină-greacă. Prin secretar s'a informat vice-consulul, că dl Weigand ar fi trimis de guvernul român; din cauza lui era să iee dl Weigand calea către nordul Macedoniei și Albaniei în loc de a o lua către sudul Macedoniei și Tesalia. (Va urma.)

A XIII-a adunare generală

a

„Reuniunii femeilor române din Sibiu” s'a ținut Duminecă în 22 Februarie st. v. și au participat la ea 30 de membri.

În locul prezidenței, a d-nei Maria Cosma, carea era morboasă, a condus doamna vice-prezidență Ioana Bădilă adunarea.

După deschidere și bineventarea celor prezenți, președintele comunică trista scire despre trecerea la cele eterne a doamnei membre ordinare Iuliana Frâncu din Oșorheiu.

Adunarea prin sculare dă expresiune regretelor sale pentru această pierdere.

Se cetesce următorul raport al comitetului:

Onorată adunare generală!

Comitetul venind a Vă face raport despre viața „Reuniunii” dela ultima adunare generală încoace, începe cu ceea-ce mai presus de toate ne interesează, adică cu școala „Reuniunii”.

Ea a fost frecventată în semestrul întăiu al anului școlastic 1886/7 de 26 eleve, dintre cari 21 de religiuina gr.-orientală, ear' 5 de cea gr.-catolică.

Din aceste eleve 12 sînt Sibieni și 14 din provincie, anume 11 din Transilvania și 3 din Ungaria.

În internatul Asociațiunii au fost adăpostite 7 și celelalte 19 au locuit parte la părinții lor, parte la particulari.

Clasa I au frecventat-o 4

„ II	„	5
„ III	„	13 și
„ IV	„	4 eleve.

Din aceste au obținut la finea semestrului întăiu în clasa I, 2 calcul general eminent și 2 calcul general foarte bun; în clasa II-a, 4 calcul general eminent și 1 foarte bun; în clasa III-a, 7 calcul eminent, 5 foarte bun și una n'a satisfăcut, și în fine în clasa IV-a, 3 eminent și una foarte bun.

Prin aceste rezultate de tot îmbucurătoare ale învățămîntului se documentează spre mulțumirea noastră, că Reuniunea a fost norocoasă întru alegerea puterilor, cărora a concredut școala fiind pre lungă probatul ei director și corpul didactic la înălțimea chemării sale.

Constatăm aceasta cu plăcere și așteptăm cele mai bune rezultate și în viitor.

Dintre elevele școlai noastre, cari se află în internatul Asociațiunii, în semestrul întăiu numai una a absentat dela învățămînt 3 dîle, fiind morboasă, până când dintre externiste în același timp au absentat 11, fiind în total 83 de dîle bolnave.

Aceste cifre dau o prea mulțumitoare oglindă despre îngrijirea rațională ce se poartă în internatul Asociațiunii pentru sănătatea elevelor, o îngrijire, care cu atît mai virtos o accentuăm, cu cît ea fiind în destul cunoscută va contribui în mod însemnat la înmulțirea numărului internistelor.

Afară de obiectele obligate, care se predau prin puterile noastre didactice, au mai primit din elevele școlai noastre 11 gratuit instrucțiune în limba franceză prin învățătorena noastră, 5 în danș și 6 în musică în internat, purtând părinții lor separat speșele împreunate cu aceasta.

Școala noastră, precum se înfățișează din datele expuse, se află în o stare normală bună; se nîsum din toate puterile, ca ea în continu să se desvolte și să progreseze.

Mijloacele pentru acest scop în mare parte le primim dela acei amici ai progresului, cari, pentru a ajuta școala noastră, se fac membri ai Reuniunii.

Cu plăcere Vă comunicăm, că dela ultima adunare generală încoace, numărul acestora a crescut, făcîndu-se:

1. D-na Valeria Popescu, soție de am-ploiat de bancă din Sibiu, membru fondator solvind taxa de 50 fl.

2. D-nele Agnes Jurca, soție de proprietar din Rovășel, Elena Jourca Jourcescu, soție de notar comunal din Șaldorf și Anica Baci, soție de econom din Șola, membri pe viață solvind taxa de 20 fl.

3. Doamnele Agafia Popp, soție de secret. financiar în Sibiu și Elisa Iechim, soție de neguțator în Sibiu, membri ordinari obligîndu-se la o cotisațiune de 2 fl. anual, apoi

4. Domnii Simeon Blasiu, c. r. locot. în S-Sebeș, Ștefan Popovici, comerc. în Brașov, Victor Tordășan, ofic. consist. în Sibiu, Ioan Jurca, propriet. în Rovășel, Mihail Jourca Jourcescu, notar în Șaldorf, Ioan Baci, econom în Șola și Ioan Bela, notar în Ghijasa-super., membri ajutatori cu cotisațiune anuală de 2 fl.

Însemnăm, că membrii pe viață precum și cei 5 în urmă numiți ajutatori i-s'au prezentat declarațiunile lor la stăruința domnului Ioan Jurca din Rovășel, căruia comitetul i-s'a ținut de datorință plăcută a-i mulțumi pentru acest zel întru promovarea intereselor Reuniunii.

Numărul membrilor Reuniunii este ați:

Onorari	7
Fondatori	2
Pe viață	23
Ajutatori	23
Ordinari	102
Ajutatori	68
	225

Pentru sporirea venitelor Reuniunii precum și pentru a satisface și unei chemări

proprie reuniunilor de femei, adică a arăta nivel de reputație socială, la care stă societatea căreia aparțin membrii ei — Reuniunea noastră și în est-an a arangiat un bal.

Resultatul material al acestui bal a fost prea îmbucurător, aducînd un venit curat de 353 fl. 24 cr.

Asemenea și succesul moral, căci cu toate că în aceeași dî s'a ținut în Sibiu și un alt bal de elită din cele mai bine cercetate, totuși pre lungă societatea română din Sibiu, care, abstrăgînd de unele puține excepțiuni, a participat mai întregă, au onorat balul nostru ca și în alți ani cele mai dîntăii familii de naționalitate germană și maghiară cu prezența lor.

Cu privire la starea averii Reuniunii noastre, avem onoarea a Vă raporta, că fondul inalienabil a fost cu 31 Decemvrie 1886 2812 fl. 49 cr., ear' cel disponibil tot cu aceea 4850 fl. 29 cr., averea totală deci a fost: 7662 fl. 78 cr.

Taxe anuale au încurs pentru anul 1886 dela 78 membri ordinari și dela 53 ajutatori.

Revirementul total al cassei Reuniunii — în care sînt cuprinse atît intratele cît și eșitele, a fost: 6648 fl. 86 cr.

În sensul §-lui 18 din statute mandatul comitetului expiră cu dîna de astăzi, deci mulțumindu-Vă pentru încrederea ce o ați pus în noi încredîndu-ne conducerea Reuniunii, ne luăm voie a Vă subșterne următoarele propuneri:

1. Să luați acest raport la cunoștință;
2. Să examinați socotelile anului 1886 și aflîndu-le în regulă, să dați comitetului absolutur, și
3. După desbaterea propunerilor ce eventual se vor face, să pășiți
4. La alegerea noului comitet pentru periodul celor trei ani viitori.

Sibiu, în 4 Martie n. 1887.

Reuniunea femeilor române din Sibiu.

Ioana Bădilă m. p., V. Bologa m. p.,
vice-prezidență, secretar.

Raportul se ia la cunoștință.

Cassarul Reuniunii raportează despre socotelile anului 1886, cari se supun unei revisiuni prin o comisiune aleasă din sinul adunării generale, — pentru care scop aceasta se suspende.

Terminîndu-și comisiunea lucrarea, se deschide adunarea și după-ce aceasta referează, că a aflat toate socotelile în deplină ordine, la propunerea ei se dă comitetului absolutur.

Se pășesce la alegerea noului comitet și a bărbaților de încredere pe periodul celor viitori trei ani.

Domnul Iacob Bologa se roagă, ca, cu privire la etatea sa înaintată, să nu mai fie luat în combinație la alegerea bărbaților de încredere.

Făcîndu-se alegerea prin vot secret, după scrutinu se proclamă de aleși în comitet

Doamnele: Bădilă Ioana, Barcianu Popoviciu Elena, Brote Minerva, Comșa Otilia, Cosma Maria, Crisian Maria, Ghibu Ana, Moga Ana, Popescu Elena, Popp Constanța, Russu Alexandra, Toma Anastasia.

Ca bărbați de încredere

Domnii: Cosma Parteni, Frateș Nicanor, Popescu Ioan, Urs baron de Margine David.

Cu convocarea noului comitet spre constituire se autorizează doamna Maria Cosma.

Verificarea procesului verbal se conrede unei comisiuni consistătoare din doamna Elisa Iechim și domnii Albini Septimiu și Tordășan Victor.

Din public. *)

O interpelare.

Întreb pe Consistorul diecesan din Arad și pe toți aceia, care sînt atîși în cestiune:

Cum de mult vestitul fond preotesc între alte multe cauze, în cauza vîduvei lui Luca Papp, fost preot în Cil, deși acesta după înființarea fondului până la moartea lui a solvit la locul competent toate ratele, numita vîduvă nici acum de 6—7 ani, pre lungă toate petițiunile și plîngerile, nu capătă nici un ajutor, ba nici chiar răspuns?

Un dreptcredincios.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Posta ultimă.

Bucuresci, 10 Martie n. (Scirea dîarului „Pester Lloyd.”) În cercurile competente se vorbește, că mai departele negocieri în scopul convențiunii comerciale atîrnă dela resolvarea plănutei convențiuni veterinare.

Rusciuc, 10 Martie n. (Scirea „Agenței Havas.”) Colonelul Filoff, a fost imputernicit — la cererea Rusiei — de a părăsi Bulgaria. Tribunalul de războiu a condamnat pe 12 sub-ofițeri la închisoare de durată diferită. Soldații fără rang au fost agrafiați.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

T rgul de rimători în Steinbruch.  n 9 Martie n. s'a notat: unguresci b tr ni grei 47.— cr. p n  48.— cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. p n  50.— cr., de mijloc 48.50 cr. p n  49.— cr., u ori 48.— cr. p n  49.— cr., marfă  er neasc , grea 47.— cr. p n  48.— cr., de mijloc 47.— cr. p n  48.— cr., u oar  46.— cr. p n  48.— cr., rom nesci de Bakony, grei — cr. p n  — cr., transito de mijloc — cr. p n  — cr. transito u ori — cr. p n  — cr., transito s rbesci grei 44.— cr. p n  46.— cr., transito de mijloc 43.— cr. p n  45.— cr., transito u ori 43.— cr. p n  45.— cr., în-gr  a i cu ghindă — cr. p n  — cr. per 4%  mp n ic la gară.

Bursa de Budapesta

din 10 Martie st. n. 1887.	
Renta de aur ung. 6%	97.25
" " h�rtie " 4%	86.25
�mprumutul căilor ferate ung.	148.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	96.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.50
Bonuri rurale ung.	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " b�n��ene-timi�ene	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane.	104.—
" " " croato-slavone.	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
�mprumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	121.50
Renta de h�rtie austriacă	78.25
" " argint austriacă.	79.75
" " aur austriacă.	108.75
Losurile austr. din 1860	132.—
Ac�iunile băncei austro-ungare	848.—
" " de credit ung.	286.50
" " " austr.	278.20
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. �i ec. „Albina“	102.—
Galbeni �mp�r�tesci.	6.—
Napoleon-d'ori.	10.12
Mărci 100 imp. germane	62.75
Londra 10 Livres sterlingi	128.30

Bursa de Viena

din 10 Martie st. n. 1887.	
Renta de aur ung. 6%	97.50
" " h�rtie " 4%	86.20
�mprumutul căilor ferate ung.	148.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	96.35
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	113.—
Bonuri rurale ung.	104.—
" " " cu cl. de sortare.	104.—
" " " b�n��ene-timi�ene	104.—

Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.50
�mprumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	121.60
Renta de h�rtie austriacă	78.65
" " argint austriacă.	80.—
Renta de aur austriacă	109.15
Losuri austr. din 1860	132.50
Ac�iunile băncei austro-ungare	849.—
" " de credit ung.	288.50
" " " austr.	280.—
Argintul	—
Galbeni �mp�r�tesci.	6.03
Napoleon-d'ori.	10.13
Mărci 100 imp. germane	62.65
Londra 10 Livres sterlingi	128.20

Cursul pie ei din Sibiu

din 11 Martie st. n. 1887.	
H�rtie-monetă română	Cump. 8.35 v�nd. 8.45
Lire turcesci	" 11.25 " 11.35
Imperiali	" 10.25 " 10.35
Ruble ruseci	" 1.11 " 1.12

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 8 Martie st. n. 1886.	
Renta amort. (5%)	Cump. 91.1/2 v�nd. 92.1/2
" Rur. conv. (6%)	" 83.40 " —
Ac�. de asig. Dacia-Rom.	" 235.— " 245.—
Banca națională a României	" 930.— " 945.—
�mpr. ora�. Bucuresti	" 34.— " 36.—
Ac�. de asig. Na�ional�	" 185.— " 190.—
Credit mob. rom.	" — " —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 79.— " 80.—
Schimb 3 luni	" — " —
Societ. const.	" 128.60 " —
Aur	" 20.1/2 " 21.1/4

Avis.

Subsemnatul am onoare a aduce la cunoscin a p. t. public, că „Petr ria“ (Steinmetzerei) până acum a dlui Venzel Wohanka, strada Heidengasse Nr. 9 de aici, a trecut în posesiunea mea  i efectuez tot felul de lucruri ce taie în această ramură, monumente de peatră din  ear   i str n tate, solid  i cu pre uri moderate; răzimat pe experien a de mai mul i ani ce am făcut la dl Iosif Roubicsek din loc, mă rog de succursul onoratului public.

Sibiu, 3 Martie n. 1887.

[418] 2—3

Nicolau Gaboru.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

Pentru de a preveni publicului asigurat r prin o combina iune ra ional  de asigurare în contra pericolului de răsboiu, banca generală de asigurare mutuală „Transilvania“ a scos un „Regulativ pentru asigurări de răsboiu“, care concede extinderea asigurării în contra pericolului de răsboiu asupra asigurarilor pe viață, deja existente s'au a acelor, cari să contractează de nou, pe l ng  o desdaunare mică. Regulativul  ntr  cu 1 Martie în vigoare  i dispozi iunile cele mai esen iale sînt următoarele:

Asigurarea în contra pericolului de răsboiu să primesce at t în privin a asigurarilor normale deja existente, c t  i în privin a acelor, care să contractează de nou de regulă pe un timp de 6 ani  i pre l ng  plătirea unui adaus de premii, care este  mp r it amăsurat califica iunei de pericol a asigura ilor în 3 clase  i face pe an 6, resp. 4 1/2  i 3 pentru mi a a capitalului asigurat în contra pericolul de răsboiu.

Adausurile de premii pentru răsboiu sînt a se plăti odată cu premiile normale în rate anuale, semi-anoale sau trilonare înainte. Ele se mic oreaz  percentualiter amăsurat cu durata asigura iunei normale cu c te 1 percent în fiecare an al asigurării normale; mic orarea  ntr  însă numai după ce a existat asigurarea normală, în vigoare.

Ofertul pentru estinderea unei asigurări normale asupra pericolului de răsboiu se poate face în privin a asigurarilor, care esist  deja la e irea Regulativului, numai până inclusive 15 Aprilie 1887 c. n.  n privin a asigurarilor, care se contractează de nou numai în timp de pace  i totodată cu oferarea asigurării normale. Cu ocasiunea aceea e a se produce un document autentic despre calificațiunea oferentului în privin a gradului de pericol mai mare sau mai mic, la care e spus în cazul de participare la răsboiu. Cei obliga i la gloate au de a documenta numai dacă se  in de categoria I. sau a II.

Institutul va primi  i la un timp, când mobilizarea armatei austro-ungare ar fi ordonată declara iunea de răsboiu n'ar fi urmat  i ostilit  ile n'ar fi deschise încă, asigurări normale cu estinderea deodată asupra pericolului de răsboiu, dar însă numai pre l ng  plătirea de adausuri de premii capitalistice adecă de 5 resp. 3 3/4  i 2 1/2 procente a sumei asigurate contra pericolului de răsboiu. Adausurile aceste de premii sînt a se plăti ca  i premiile normale pentru fiecare an înainte.

După-ce a urmat declararea răsboiului nu se mai pot primi asigurări pe viață în contra pericolului de răsboiu.

Exemplare din „Regulativul pentru asigurări de răsboiu“ dimpreună cu scara de pericol, precum  i formulare pentru insinuări de asigurări în contra pericolului de răsboiu se capătă gratis at t la Direc iunea Institutului  n Sibiu c t  i la Agenturile din  ear .

Sibiu, sf r itul lui Februarie 1887.

[416] 3—3

Direc iunea.

Farmacia

la „mărul de aur al imperului“.

I. PSERHOFER

Viena
Singerstrasse 15.

Pilule cur  itoare de s nge

mai nainte numite **Pilule universale**, merită numirea din urmă, fiindcă au adeverit efectul lor făcător de minuni, căci nu există o boală, în care să nu se fi confirmat efectul acestor pilule.  n casurile cele mai desperate, în cari celelalte medicamente s'au  ntrebuin at fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dob ndit în nenumărate casuri  i în timp scurt, însănătoșare deplină. **1  atul  cu 15 pilule în pre  de 21 cr.; un pachet de 6  atule 1 fl. 5 cr.; comande cu rambursă nefrancat  1 fl. 10 cr.**

Dacă se trimit banii anticipativ, atunci se trimite  i comanda franco  i costă 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 40 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai pu in de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mul ime de scrisori, prin care consumen ii mul umesc pentru redob ndirea s n t  ii lor în cele mai deosebite  i mai grele boale. Fiecare după-ce va folosi acest medicament, se va sim i silit a-l recomanda mai departe.

Reproducem c teva dintre mul imea de scrisori de recuno in .

Leongang, 15 Maiu 1883.

Preaonorate Domnule! Pilulele D-Voastre produc adevărată minune; ele nu sînt ca alte multe mijloace lăudate, ci ele ajută întru adevăr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Pasci cele mai multe le-am  m p r it amicilor  i cunoscu ilor  i au folosit tuturor, chiar  i persoane de o etate înaltă  i cu diferite boale  i dureri audob ndit prin ele — dacă nu sănătatea completă, dar' totu i o  mbun  t ire însemnată. Te rog dar' să-mi trimi i ear i cinci pachete. Dela mine  i din partea tuturor c  i am avut norocul a ne redob ndi prin pilulele D-Voastre sănătatea, — cea mai intimă mul umit 

Martin Deutinger.

Bega-St.-Gy rgy, 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu Vă pot îndestul exprima mul umit  pentru pilulele D-Voastre, deoarece prelungă ajutorul lui D eu, muierea mea, care a suferit ani  ndelunga i de *miserere*, s'a vindecat prin pilulele cur  itoare de s nge ale D-Voastre de această boală,  i de l deocamdată mai trebuie să folosească, totu i sănătatea ei e at t de recreată,  nc t poate să- i caute ear i cu vicioine tinerească de toate ocupa iunile sale. De această mul umit  a mea Vă rog să face i us pentru binele tuturor suferitorilor  i Vă rog totodată pentru trimiterea din nou a alor două  atule de pilule  i două buc  i de săpun chinezesc. Cu deosebită stimă, devotat

Aloisiu Novak.
Grădinar suprem.

Stimate Domnule! Presupun nd că toate medicamentele D-Tale vor fi tot a a de bune ca **renumitul D-Tale balsam în contra deger rii**, care în familia mea a făcut un sf r it repede mai multor casuri de umflături de degerare, pre l ng  toată ne crederea mea în a a numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărit totu i a începe cu pilulele depurative ale D-Tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorrhoide. Fără  nt r iere trebuie să- i mărturisesc, că suferin ele mele vechi după o  ntrebuin are de 4 s p tm ni, au încetat cu totul  i că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contră  i dacă vei face  ntrebuin are de aceste  ire, — dar' fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima C. v. T.

Balsam de  n e  atur 

de I. Pserhofer, de mul i ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra cucuelor de  n e   de tot felul, cum  i pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 borcănel 40 cr.

Balsam de gu e,

medicament probat contra g tului, 1 flacon 40 cr.

Esen a de viață

(picături de Praga)  n contra stomacului stricat  i durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Extract de plantagin ,

un medicament prea bine cunoscut, excelent leac de casă contra catarrului, r gu ei  i tusei etc. 1 flacon 50 cr.

Alifie americană de reumatism,

remediu cu efect grabnic  i sigur, cel mai bun leac la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinării, junghiuri, ischias, migrenă, dureri de din i, de cap, de urechi  etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Licor de flori de Alpi,

de W. O. Bernhard. 1 flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Esen a pentru ochi

de Romershausen. 1 flacon 2 fl. 50 cr., 1/2 flacon 1 fl. 50 cr.

Pomad  de Tannochinin 

de I. Pserhofer, de un  ir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru crescerea părului. Un borcan mare elegant 2 fl.

Pflastru-universal

probat de prof. Steudel, la rane de împuns  i lovituri la toată specia de umflături rele, la umflături ce erump în mod periodic, la ranele  i aprinderile de   te  i la multe alte boale de acest soi. Un borcan 50 cr.

Sare universală de cur  enie

de A. W. Bullrich. Un remediu excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii, ca: durere de cap, ame eal , c rcei la stomac, acreală la g t, suferin e haemoroidale, încuiere etc. 1 pachet 1 fl.

Rachiu de drojdii.

1 flacon 60 cr.

Prav în contra sudoarei picioarelor. 1  atul  50 cr.

Medicamente hom opatice de tot soiul se află totdeauna în cantitate suficientă.

Af r  de preparatele aici numite se mai află în deposit toate specialit  ile farmaceutice indigene  i străine anun ate prin diarele austriace, ear' articolii, cari din  nt mplare nu s'ar afla în deposit, se vor comanda de altundeva prompt  i ieftin.

Comande prin post  se vor efectui grabnic dacă se va trimite pre ul mai nainte, sau  i prin rambursă postal .

Comande făcute prin trimiterea mai nainte a banilor vin mai ieftin în ceea-ce privesce porto, dec t dacă pachetul comandat sosese cu rambursă postal .

[390] 6—12